

Skrablo rakonto

Ahojte scrabblisti !

Už dlhšiu dobu som bol oslovovaný na napísanie aspoň krátkeho príbehu o mojich začiatkoch v scrabble.

Ako som sa k nemu dostal? Čo mi scrabble dal a čo mi, naopak, vzal?

Je letné sobotné ráno roku Pána 2011. Vonku je počasie sťa monzúnové obdobie v Indii. Veľké kvapky bičujú parapetu môjho okna. Na kúpalisko sa ísť nedá, do obchodu ma nikto nedostane a v televízii nič nové. Čo budem robiť? Mám voľný víkend a budem sedieť doma? Takto teda brrr' ! Chytil som do ruky telefón a vola...a volal...a volal... tak som to nakoniec vzdal. Ani nie po 20 minútach môjho definitívneho uzmierenia sa s tým, že ostanem sedieť na zadnici, mi zabrnká telefón. Volala mi kolegyňa, že sa nudí a či by sme večer nedali nejaký pohárik vína. Lenže mne sa von nechcelo a ku mne som ju zavolať nemohol (resp. nechcel, veď som bol mladý chalaň a prachovku som videl tak dvakrát ročne). Tak ma pozvala k sebe. Fajn. Prišiel som, sadol som si, otvoril víno a kecali sme. Človek by neveril, koľko spoločných tém môže mať s nadriadenou. Zrazu sa moje oči upreli na poličku a tam zazreli rôzne spoločenské hry...Človeče, nehnevaj sa...Šachy a dáma...Scrabble...

"Hilduška, čo to je to Scrabble?"

"To je

taká hra, kde spájaš písmenká a výtvaraš slová."

"Aha a je to

ťažké?"

"Nie, nie je to ťažké, len

musíš u toho trošku pouvažovať."

"Tak mi nalej a môžeme ísť

nato."

A už to išlo. Prvá hra bola extrémne rýchla. Snáď ani sulfónová zlúčenina tak rýchlo nevznikne.

Roztrieskala ma na márne kúsky. Mňa, čo neznášam prehrávať. Mňa, čo chcem byť vo všetkom o niečo lepší ako môj súper. Nič sa nedalo robiť, odvetá bola jasnejšia než Slnko. A čuduj sa svete - ďalší výprask :D. A takto to pokračovalo do hlbkej noci. Namiesto pohárika to boli tri fľašky vína. A nespočetne veľa hier. Úplne ma tá hra opantala svojou jednoduchosťou a zložitosťou zároveň. A tak sme si na druhý deň zavolali a dohodli sa, že budeme organizovať každý druhý týždeň "scrabblové piatky". Tak aj bolo. ..

Lenže život je niekedy vrtkavý a nikto nevie povedať, čo bude o pár hodín. Naše cesty sa rozlúčili, našli sme si nové práce, nové aktivity, našli sme si "polovičky". Sem-tam (cháp tak dvakrát ročne), sme si vyšli na spoločný drink, ale na scrabble už proste nevyšiel čas. Lenže ja som bol nenažraný po písmenkách.

Ako to vyriešiť? Nik z môjho okolia to hrať nechcel, resp. nevedel. Tak som začal snoriť na internete. Vyhadzovalo mi tam bársaké anglické či nemecké stránky. Pre mňa nič zaujímavého, keďže anglicky viem asi tak ako moja suseda po swahilsky. Zrazu, jak blesk z jasného neba, sa mi tam ukázala stránke herne. Najprv som to poriadne preštudoval, čo to odo mňa vôbec chcú a po pár minútach - hurá na hru!

Pamätám si prvú hru. Bolo to v roku 2014. Totálne som bol stratený, netušil som, že existuje niečo ako slovník, o ELO ani nehovorím. Nevedel som, prečo hrám česky, keď som Slováčok. A čo bolo najhoršie? No predsa ČAS. No to som bol úplne vykoľajený jak kamzík na ceste. Prečo čas? Načo to je dobré?... Neskôr som to pochopil, osvojil som si systém a začal trénovať. Hrával som snáď dennodenne, s hocikým, koľko hier len šlo. Postupom času som si začal pamätať slová, začal som viac technickejšie uvažovať, niekedy som dokonca vyčkával s bingom na ruke... Ale človek je homo sapiens. Tak ani ja som nebol v tomto výnimkou.

Môj prvý turnaj? Hlohovec. Ani netuším, kto ma naň zlanáril (tuším to bola Majka S.). Po prihlásení sa na turnaj som začal študovať tabuľky či rekordy, sledoval som ostatných v hrách... Po menšej nechcenej exkurzii po Hlohovci (navštívil som aj tamojšie JRD :)), som sa konečne dopravil na miesto určenia. Veľa

nových tváří. Veľa ľudí, ktorých som nikdy v živote nemal kde stretnúť. A hlavne - nové mená a prezývky. No to bol teda kolotoč. Úplne s prvou som sa zoznámil s Erikou T. Áno, viem to presne, pretože som mal v ruke cigaretu a jej to vadilo :D.

Po asi 15 minútach zoznamovania sa a pofajčievania sme šli dnu. Najprv mi bol vysvetlený systém hry - no to vieš, ja ledva stojím od trémy na nohách, v mysli som si opakoval mená účastníkov a ty mi tu ešte vysvetľuj niečo. Potom hodiny... no to bol miš-maš (či ako sa to píše). A čo, stlačil som ich, keď mi to prišlo na um. Zapisovanie a rátanie? Tak to som normálne chrčal, lebo s matematikou som si nikdy netykal. Najľahšie bolo - a to mi dá za pravdu väčšina z vás - vyťahovanie pímenok...

A už prišiel začiatok. Zahradníková - Gajdoš. Môj ty Bože! To prečo hneď takú silnú? Ved' to si pri nej ani neľuknem. Ruky sa triasli, čelo sa potilo, oči len zúfalo pozerali na Evkine vyložené slová. Prehral som so ctou - len o 98 bodov :D. Vyšiel som si von zapáliť a rozmýšľal som, čo som spravil zle a čo som mohol spraviť inak. Raz darmo, skúsenosti sú skúsenosti. Ale povedal som si - nato, že som tu prvýkrát a hral som prvú hru, nebolo to až také strašné... pokiaľ neprišlo 5. kolo, kde som prehral s Mirom V. o 336 bodov :D :D :D Dokonca som dal aj jedno bingo. Moja prvá výhra prišla v 3. kole, keď som vyhral nad Ivetkou Z. To bolo eufóóóórie. Snáď som sa z toho klepal ešte viac, ako na začiatku turnaja. Nakoniec som skončil na 17. mieste. Takže hanbu som si nespravil a bol som celkovo spokojný. O mesiac nato sa konali Majstrovstvá Slovenska v scrabble kategórie A a B, začo som vďačný. Je predsa lepšie byť v kategórii B ako v žiadnej :) Celkové 3. miesto na MS B ma len utvrdilo v tom, že sa oplatí zdokonaľovať v scrabble a chodiť na turnaje

Odvtedy sa môj život trošku zmenil. Stal som sa doslova závislým na tejto hre (svedčí o tom už len to, že som spoluorganizoval turnaj v BA). Scrabble mi dal veľa príležitostí na nové známosti, veľa príjemných ľudí, veľa skúseností, väčší prehľad v slovenskom jazyku, dal mi možnosť cestovať po celom Slovensku a stráviť príjemné chvíle. Vzal mi akurát tak trošku voľného času, ale čoby som pre moju lásku (scrabble)

neobetoval?

Asi takéto boli moje začiatky...Chcel by som sa poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľajú na chode stránky. Ľuďom, ktorí vymýšľajú hry a vyhodnocujú ich. Ľuďom, bez ktorých by Scrabble nebolo Scrabble Chcel by som sa poďakovať celému spolku, že ma prijali do rodiny Scrabblových. Do rodiny, ktorá mi dáva viac energie ako energy drink. Že ma prijali do rodiny, v ktorej si je každý rovný. Do rodiny, ktorá sa dá nazvať ozajstnou rodinou.

Nakoniec by som sa chcel menovite poďakovať ľuďom, ktorí mi pomáhali v začiatkoch a to Evke Z. za pomoc na telefóne a v "mejloch", Majke S. za navnadenie na živé turnaje, Rastíkovi M. za spoluorganizovanie turnaja v BA a podporu na turnajoch, Janke J. za povzbudzovanie, Aničke M. za veľa smiechu a zábavy a Petke K. že ma nezabila, keď som jej nadelil debakel na MS B.

Prajem vám, nech vám to sype, nech máte vždy na ume len tie najbodovanejšie slová a nech dávate veľa bing .

Jozef Gajdoš